

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 8. 9. 2015 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Liperta a soudců Marie Novákové a Mgr. Ing. Bc. Milana Pauluse v hlavním líčení t a k t o :

Obžalovaný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem XXX, tč. ve XXX

je v i n e n , ž e

1.

V úmyslu vážně poškodit u zaměstnavatele záměrně a v rozporu se skutečností obvinil ze spáchání zvláště závažného zločinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 2, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku soudkyni Krajského soudu v Praze XXX, která jako předsedkyně odvolacího senátu Krajského soudu v Praze rozhodovala, pod sp.zn. 23Co 335/2011, ve věci jeho odvolání proti usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 18.3.2011, č.j. 22P 162/2009-594, a to tak, že v přesně nezjištěné době na přesně nezjištěném místě sepsal písemnost označenou jako žádost k č.j- 23Co 343/2011-624, v níž uvedl následující: „Žádám Vás XXX, o sdělení čísla účtu, na které má být poukázán Vámi požadovaný obnos, kterým podmiňujete zákonný postup ve věci mých dětí XXX. Po pěti letech vydírání (soudci kutnohorského a kolínského soudu) jsem se rozhodl rezignovat a za styk se svými dětmi zaplatit. I když je částka, kterou požadujete obrovská, mimochodem dvojnásobná částky požadované soudy prvního stupně, miluji své děti a již nechci být bez nich, zaplatím! S pozdravem XXX – otec!“, písemnost vložil do obálky, na kterou jako adresáta uvedl XXX, a předal ji dne 29.9.2011 v blíže nezjištěné době v XXX k poštovní přepravě, přičemž shora uvedenému adresátovi byla doručena dne 30.9.2011, kdy se

s obsahem písemnosti kromě XXX seznámili i další pracovníci Krajského soudu v Praze, a takto jednal s vědomím toho, že státní orgány mají zákonnou povinnost neprodleně oznamovat státnímu zástupci nebo policejním orgánům skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin,

2.

V úmyslu působit na výkon pravomoci soudce zaslal XXX, soudci Krajského soudu v Praze, který rozhodoval ve věci péče o nezletilé děti XXX mj. i o odvolání obviněného XXX do rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 24.3.2011, č.j. 22P 162/2009-606, kterým byl obviněnému XXX zakázán styk s nezletilými dětmi XXX, písemnost, která obsahovala text: „JESTLI MNĚ NEPUSTÍŠ K MÝM DĚTEM, TY ŠMEJDE, TAK TI NECHÁM USTŘELIT PALICI, PENÍZE NA TO JEŠTĚ MÁM, ALE TRPĚLIVOST NA TVOJE CHOVÁNÍ UŽ NE! S BOHEM XXX“, přičemž tuto písemnost napsal v přesně nezjištěné době na přesně nezjištěném místě, písemnost vložil do obálky, na kterou jako adresáta uvedl XXX, XXX, a předal ji dne 17.4.2012 v blíže nezjištěné době v XXX k poštovní přepravě, přičemž shora uvedenému adresátovi byla doručena dne 19.4.2012,

3.

V úmyslu přivodit trestní stíhání a vážně poškodit v zaměstnání XXX, nar. XXX, XXX, který vůči němu plnil svoji povinnost vyplývající z jeho zaměstnání tím, že usnesením dle § 160 odst. 1 tr. řádu ze dne 26.4.2012, vydaným pod č.j. AKRPSA-42941/TČ-2011-010471, zahájil jeho trestní stíhání jako obviněného ze spáchání zločinu křivé obvinění dle § 345 odst. 1,3 písm. c),e) tr. zákoníku a usnesením dle § 160 odst. 1,5 tr. řádu ze dne 15.11.2012, vydaným pod stejným č.j., rozšířil toto trestní stíhání i pro spáchání přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu dle § 326 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a toto usnesení bylo doručeno obviněnému dne 19.11.2012, tohoto policistu lživě obvinil ze spáchání trestného činu nepřímé úplatkářství dle § 333 odst. 1 tr. zákoníku tím, že vypracoval dopis ve znění: „Tak pane XXX, již mi došla trpělivost, jestli nechcete skončit před soudem a tak v kriminálu na nejméně dva roky, tak mi prostřednictvím vašeho právního zástupce XXX pošlete 150.000 Kč, jinak požádám o podání obžaloby na Vás a již Vám nepomůže vůbec nic. Nade mnou nemůžete zvítězit, jste sám a nás spousty a můžeme všechno tak si dávejte pozor, aby se Vám nepříhodilo nějaké neštěstí, třeba nehoda! S pozdravem XXX“, který vložil do obálky, na kterou uvedl svoji doručovací adresu a poslal dne 21.11.2012 v XXX k poštovní přepravě a po jeho doručení dne 22.11.2012 dopis:

-dne 22.11.2012 v 14.00 hod. osobně donesl na XXX,

-dne 23.11.2012 v 09:10 hod. Byl originál dopisu nalezen a zajištěn policií XXX při domovní prohlídce domu XXX,

-dne 23.11.2012 osobně doručil spolu s trestním oznámením na Okresní státní zastupitelství v Kolíně,

- dne 26.11.2012 zaslal spolu s trestním oznámením na Policejní prezidium ČR V Praze,

-dne 29.11.2012 zaslal s trestním oznámením na Generální inspekci bezpečnostních sborů v Praze,

přičemž Generální inspekce bezpečnostních sborů dne 12.12.2012 pod č.j. GI-TC-886/2012 zahájila ve věci podezření ze spáchání přečinu nepřímé úplatkářství dle § 333 odst. 1 tr. zákoníku úkony trestního řízení dle § 158 odst. 3 tr. řádu a XXX se musel podrobit podání vysvětlení a snímání daktyloskopických otisků prstů a dlaní,

musel napsat několik stran textu vlastní rukou pro vypracování znaleckého posudku z písmoznalectví a jeho prověřování bylo ukončeno usnesením ze dne 12.7.2013 a odložení věci dle § 159a odst. 1 tr. řádu,

t e d y

add I.

jiného lživě obvinil z trestného činu, čin spáchal v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání, a tohoto činu se dopustil na jiném, který vůči němu plnil svoji povinnost vyplývající z jeho funkce,

add II.

jinému vyhrožoval usmrcením v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby,

add III.

jiného lživě obvinil z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání, a spáchal takový čin v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, a spáchal takový čin na jiném, který vůči němu plnil svoji povinnost vyplývající z jeho zaměstnání,

č í m ž s p á c h a l

add I

zločin křivého obvinění podle § 345 odst. 1, odst. 3 písm. c),e) trestního zákoníku,

add II

přečin vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

add III

zločin křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c),e) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 345 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **dvou let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s o s t r a h o u**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený **XXX**, nar. **XXX**, **XXX**, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na obžalovaného byly podány dvě obžaloby. A to jednak pro zločin křivého obvinění podle § 345 odst. 1, odst. 3 písm. c),e) trestního zákoníku a přečin vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a

jednak pro zločin křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c),e) tr. zákoníku.

Obžalovaný u hlavního líčení se podrobně vyjádřil k obžalobě. Vypověděl, že po peripetiích u Okresního soudu v Kolíně a Krajského soudu v Praze týkající se řízení o úpravě styku s nezletilými dětmi, si samozřejmě na ty lidi stěžoval. Stěžoval si na senát Krajského soudu v Praze, na paní XXX, na paní XXX, na paní XXX. Posílal Krajskému soudu stížnosti jednu za druhou a stěžoval si na to, že soudci nepostupují v souladu se zákonem, že k tomu styku nedochází že tam jsou přiznávány částky za znalecký posudek, kde nebyly splněny podmínky zadané soudem. Nikoho to nezajímalo. Prostě všichni se mu smáli - paní XXX, paní XXX. Soudu psal jeden dopis za druhým samozřejmě se stížnostmi. Spis, který se dostal k paní XXX a jejímu senátu na stůl, čítá 2800 stran, protože podával pořád návrhy a oni se mu pořád smáli a smáli a smáli. V této chvíli přichází dopis, žádost. „Žádám Vás paní XXX o sdělení účtu, na který má být poukázán Vámi požadovaný obnos, kterým podmiňujete zákonný postup ve věci mých dětí XXX. Po 5 letech vydírání soudci kutnohorského a kolínského soudu jsem se rozhodl rezignovat a styk se svými dětmi zaplatit. I když je částka, kterou požadujete obrovská, mimochodem dvojnásobná částky požadované soudy I. stupně, miluji své děti a již nechci být bez nich, zaplatím. S pozdravem XXX, otec“. A je tady připojený nějaký podpis. Že někdo napíše nějaký pomlouvačný dopis, který podepíše vlastnoručním podpisem, vloží ho do vlastnoručně napsané obálky a pošle ho soudu soudkyni, to považuji za naprostou hloupost. Je naprosto nelogické napsat takovýto dopis, vlastnoručně ho podepsat, vlastnoručně napsat obálku, odvézt ten dopis do XXX a odeslat ho soudu. Je naprostý nesmysl, aby normální člověk napsal takový dopis, vlastnoručně ho podepsal, vlastnoručně napsal obálku a dojel ho do Kolína podat k poštovní přepravě. Dopis nepsal. Rovněž nevěděl vůbec o existenci dopisů, které měl dostat XXX. Neví proč by to měl podávat.

K dopisu podepsaným XXX uvedl, že 22.11., když jel domů, do XXX, přijel domů a než vešel domů, otevřel schránku. V té schránce byl dopis. Ten dopis byl z XXX. Ihned ho otevřel a tam vidí napsané tyto věci: „Tak, pane XXX již mi došla trpělivost. Jestli nechcete skončit před soudem a tak v kriminálu na nejméně 2 roky, tak mi prostřednictvím Vašeho právního zástupce XXX pošlete 150.000 Kč. Jinak požádám o podání obžaloby na Vás a již Vám nepomůže vůbec nic. Nade mnou nemůžete zvítězit. Jste sám a nás jsou spousty a můžeme všechny. Tak si dávejte pozor, aby se Vám nepříhodilo nějaké neštěstí, třeba nehoda. S pozdravem XXX“ a podpis. Absolutně to nechápal, bral to jako provokaci, naprostou provokaci. Někdo mu něco poslal a chce, aby na to nějak reagoval. A když na to nebude reagovat, bude to zvláštní. Tak sedl k počítači a napsal trestní oznámení s podezřením na pana XXX. Tak se rozhodl ve 14.00 hod, že to odnese na OO PČR. Vyrázil na obvodní oddělení, dopis strčil do průhledných desek hned, jak ho vyndal a strčil tam i tu obálku a šel s ním a s obálkou na OO do XXX. Tak jim to ukázal, zasahující policista si to vzal, vytřeštil na to oči a běžel s tím za velitelem. Byl tam asi 20 minut. Po 20 minutách přišel dolů a řekl „XXX, tohle to od Vás nemůžeme vzít, máte to osobně dovézt na GI Bezpečnostních sborů“.

Ve věci byli vyslechnuti svědci XXX, XXX, XXX a XXX. Se souhlasem stran pak byly přečteny výpovědi svědků z přípravného řízení, a to XXX, XXX a XXX.

Svědék XXX vypověděl, že mu bylo oznámeno, že se na policii dostavil pan XXX, který měl nějaké podání, že bylo sepsáno trestní oznámení s tím, že po něm byl požadován úplatek. Nějak to neřešili. Měli příkaz k domovní prohlídce. Když našli počítač, tak tam byl nalezen i ten dopis s napodobeninou jeho podpisu s tím, že má zaplatit nějakou částku, aby na obžalovaného nebyla podána obžaloba. Poté tu domovní prohlídku uzavřel kolega, který tu prohlídku dokončoval, na místě setrval. Podání XXX bylo zapečetěno do obálky. Za přítomnosti XXX byla obálka zapečetěna a pak byla předána GIBS, která pak zahájila úkony trestního řízení na jeho osobu. Byl dávat daktyloskopické otisky, byl nucen podrobit se zkoušce písma, nějakou dobu byl prověřován. V zaměstnání se ho to dotklo, i v osobním životě. Kdyby bylo zahájeno trestní řízení, byl by mimo službu a byl by v existenčních potížích. Po dobu těch 7 měsíců se ho to opravdu celkem týkalo a pak to GIBS odložila.

Svědčyně XXX vypověděla, že dopis byl zřejmě zaslán v roce 2011. Tenkrát působila jako předsedkyně senátu ve věci péče o nezletilé děti, ale spis jim přišel s odvoláním proti usnesení, kterým bylo uloženo zaplatit panu XXX znalečné. Rozhodnutí okresního soudu, kterým znalečné bylo uloženo, potvrdili, ale po jejich usnesení pan XXX reagoval tak, že poslal dopis adresovaný jí, kde uváděl, ať mu sdělí číslo svého účtu, že jí ty peníze pošle, pokud to je podmínka toho, že spravedlivě rozhodne. Ten dopis měl navodit dojem, že po obžalovaném požaduje úplatek za to, aby bylo spravedlivě ve smyslu představ pana XXX ve věci rozhodnuto. Jsou zvyklí na všelijaká podání účastníků, ale tento dopis se jí zdál přesahující míru nekorektnosti a byl napsán v takovém stylu, že mohl vzbuzovat dojem, že skutečně po něm nějaký úplatek požadovala. Po poradě senátu se rozhodla dát podnět policii, protože si myslí, že bez jakékoliv odezvy, nelze takové podání ponechat. Skutečnost, že dopis byl zařazen do spisu jí v zaměstnání nepoškodilo, rovněž ani v soukromém životě.

Svědék XXX vypověděl, že pan XXX patří k těm účastníkům řízení, kteří píšou přímo soudcům, takže těch dopisů od něj různého obsahu bylo víc. Už se dalo poznat podle písma, že píše pan XXX. Pokud jde o konkrétní dopis, nepřikládal mu nějaký význam z hlediska toho, že by se cítil nějak ohrožen. V té době byl nařízen revizní znalecký posudek v opatrovnické věci ohledně dětí XXX. Protože se mu zdálo, že v těch dopisech se nějak projevuje i osobnost pana XXX, zatím co se v jednacích sáních prezentoval trošku jinak než v těch dopisech, tak se domníval, že by bylo dobré, aby znalci, kterým se bude posílat spis, viděli to i z druhé stránky, tak ten dopis založil do spisu. Ty ostatní dopisy hodil do šuplíku, protože takových dopisů při své práci dostane člověk spoustu. V té době nahlíželi do spisu policisté v souvislosti s záležitostmi XXX, objevili tam ten dopis a rozběhla se vyšetřovací mašinerie bez toho, že by do toho nějak zasáhl. S dopisem nijak nenaložil, nikde to nehlásil, necítil se být ohrožen. V dopise byla vyjádřena věta „ustřelím ti hlavu“ nebo něco podobného.

Svědčyně XXX vypověděla, že policii dala k dispozici listiny, kde bylo písmo ruční a tyto písemnosti. Byly to obálky a dopisy, které předávala policii. Tyto dopisy jim chodily domů, protože je pan XXX obtěžoval písemnostmi jak jí, její rodiče, tak děti. V obálkách byly dopisy od pana XXX. Za ta léta soužití zná písmo obžalovaného a hlavně nikdo jiný jejím dětem a jejím rodičům dopisy nepíše a ani nepsal. Dopisy psal obžalovaný, protože to, co bylo obsahem těch dopisů, to si nikdo jiný nevymyslí. XXX předložila dopisy, které se nacházejí ve spise.

V řízení byl pak proveden důkaz listinami, zejména texty dopisů, obálkami, listinami zajištěnými pro analýzu písma. Ve věci byly vypracovány dva znalecké posudky a byla provedena domovní prohlídka, která je zaznamenaná na DVD.

Soud provedené důkazy zhodnotil tak, že obžalovaný svojí vinu popírá, a popírá, že by psal ve výroku uvedené texty. Na svou obhajobu uvádí, že by musel být debil, aby něco takového napsal, s tím, že je to všechno komplot vůči jeho osobě. Co se týče jednání pod bodem 1 a 2 výroku rozsudku je obžalovaný usvědčován zejména znaleckým posudkem Kriminalistického ústavu Praha, z oboru písmostnalectví, odvětví zkoumání ručního písma. Srovnávací materiály jsou uvedeny na čl. 2 znaleckého posudku, mezi nimi jsou i dopisy, které předala XXX policii, která u hlavního líčení potvrdila, že je jí zaslal obžalovaný, protože nikdo jiný takové dopisy poslat nemohl vzhledem k jejich obsahu. Sporným materiálem byl pak text, podpis na textu a obálky, v kterých byl text zaslán soudcům Krajského soudu v Praze XXX a XXX. Znalecký ústav, poté co dostatečně odůvodnil, jak k závěru došel, dospěl k závěru, že pisatelem sporných textů je XXX a sporný podpis XXX je pravděpodobně pravým textovým podpisem obžalovaného. Kromě znaleckého posudku patří mezi nepřímé důkazy i protokol o domovní prohlídce, při které byly nalezeny u obžalovaného shodné známky s ruží, které byly použity i na obálkách. Jakým způsobem se texty s obálkami dostaly k soudcům krajského soudu vypověděli oba soudci i svědkyně XXX. V průběhu řízení nebylo zjištěno, že by s texty i obálkami bylo nějak manipulováno, když svědkyně Pokorná popsala, jakým způsobem se dostali obálky k soudcům. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný měl i motiv k napsání uvedených textů, jednak sám přiznal u hlavního líčení, že soudu psal jeden dopis za druhým se stížnostmi. Spis, který se dostal k paní XXX a jejímu senátu na stůl, čítá 2800 stran, protože podával pořád návrhy a oni se mu pořád směli a směli a směli. Navíc při výslechu svědkyně XXX i svědka XXX jim předřikával ustanovení § 15 o.s.ř., s tím, proč se nevyloučili z projednávaného řízení, když obdrželi takový dopis. To byl i dle názoru soudu motiv jednání obžalovaného, totiž křivě obvinít soudkyni, která projednávala jeho věc a vyhrožovat členu senátu, a to za jediným účelem, aby se cítili podjatí a vyloučili se z projednávání ve spisu, aby dál neprojednávali předmětnou opatrovnickou věc a řešil ji někdo jiný. Tento motiv se prolíná pak po celou další dobu, když se snažil odstranit z projednávání věci jednak vyšetřujícího policistu, XXX, pak i následně celý senát Okresního soudu v Pardubicích, který projednával trestní věc, když byl obžalovaný schopný i napsat text, že nabízí všem soudcům úplatek, když na textu nechal ověřit svůj podpis. Vše s cílem, aby věc projednával jiný senát, jak vyplývá z návrhu na delegaci, kterou zaslal v zápětí. Ze všech těchto skutečností pak soud je přesvědčen, že z výše uvedených důkazů jednoznačně vyplývá, že text uvedený ve výroku pod bodem 1 a 2 rozsudku psal právě obžalovaný.

Co se týče jednání pod bodem 3 výroku rozsudku je obžalovaný usvědčován zejména znaleckým posudkem Mgr. Jana Klapáče a zajištěnou obálkou s textem. Znalec uvedl, že mu byly předloženy dva sporné dokumenty. Jedním z dokumentů byl předtištěný výhrůžný dopis, pod kterým se nacházel podpis, pravděpodobně znění opatřený XXX. Druhým materiálem byla obálka, která byla nadepsaná na adresáta pana XXX. Co se týká sporného podpisu, tak jeho úkolem bylo určit, zda se jedná o pravý podpis pana XXX a co se týká obálky, tam dotaz zněl, zda ten text vyhotovil někdo z vytipovaných pisatelů. Byli tam vytipovaní dva pisatelé pan XXX a pan XXX. Provedl komparaci, jak v případě sporného podpisu, kde ten sporný podpis byl porovnáván s nespornými podpisy pana XXX. Tam dospěl k závěru, že se

nejedná o pravý podpis pana XXX, ale že se jedná o padělek, který byl vyhotoven nějakou jinou osobou. Vzhledem k tomu, že tento padělek je věrným napodobením pravého podpisu, tzn. není to nějaká invence ze strany padělatele, do které by ten padělatel vznesl nějaké znaky vlastního rukopisu, nýbrž je tam opravdu snaha o co nejbližší napodobení toho podpisu, tak z toho důvodu nelze identifikovat toho pisatele, který ten podpis napodobil. Opravdu to napodobení je tam tak blízké, že žádný znak toho vlastního rukopisu toho padělatele se v tom nenachází. Co se týká sporné obálky, tak po porovnání s rukopisy obou vytipovaných pisatelů došel k závěru, že text na sporné obálce vyhotovil pan XXXX. Jeho závěr je jednoznačný v obou případech, když na závěrech znaleckého posudku trvá. Na str. č. 2 a 3 znaleckého posudku jsou uvedeny srovnávací materiály, které mu byly předloženy. Dle znalce byl srovnávací materiál z hlediska výskytu porovnatelných znaků dostatečný. Byly tam charakteristické znaky, které jsou uvedeny od str. 6 znaleckého posudku. Jsou tam znaky tzv. obecné roviny zkoumání, což jsou znaky, které by se daly zjednodušeně nazvat grafometrií, tzn. to, co se dá změřit na tom písmu. To znamená výška, šířka, sklon všechny parametry, které jsou měřitelné. Od str. 9 začíná konkrétní tvoření jednotlivých písmen. V obou rovinách byla nalezena řada identifikačně shodných znaků, které jsou tam vypsány a jsou tam graficky zadokumentovány. Obálka i text byly zajištěny při domovní prohlídce u obžalovaného, což je prokázáno videozáznamem z domovní prohlídky. Motiv obžalovaného je shodný, jak je uvedeno výše. Ze všech těchto skutečností pak soud je přesvědčen, že z výše uvedených důkazů jednoznačně vyplývá, že text uvedený ve výroku pod bodem 3 rozsudku psal právě obžalovaný.

Obžalovaný tak beze všech pochybností svým jednáním pod bodem 1 naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu zločinu křivého obvinění podle § 345 odst. 1, odst. 3 písm. c), e) trestního zákoníku, neboť jak uvedeno výše bylo jednoznačně prokázáno, že XXX lživě obvinil z trestného činu, čin spáchal v úmyslu ji vážně poškodit v zaměstnání, zejména proto, aby nadále nerozhodovala o jeho opatrovnické věci, a činu se dopustil na XXX, která vůči němu plnila svoji povinnost vyplývající z její funkce soudkyně. Pod bodem 2 naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť textem uvedeným v dopise vyhrožoval soudci XXX usmrcením v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby. Pod bodem 3 naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu zločinu křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), e) trestního zákoníku, neboť jak uvedeno výše bylo jednoznačně prokázáno, že XXX lživě obvinil z trestného činu v úmyslu přivodit mu trestní stíhání a spáchal takový čin v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání nebo způsobit mu jinou vážnou újmu a spáchal ji vůči osobě, která vůči němu plnila svoji povinnost vyplývající z jeho zaměstnání. V jednání obžalovaného soud shledává ve všech případech úmysl přímý ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť dle názoru soudu z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že obžalovaný vše plánoval s cílem poškodit poškozené, zejména proto, aby nemohli vykonávat jejich funkci či povolání a nemohli tak rozhodovat v jeho věcech, ať už opatrovnické, nebo trestní.

O obžalovaném bylo zjištěno, že v minulosti byl soudně trestán a byl pětkrát řešen pro přešupek. Obžalovanému neschází žádná polehčující okolnost. Přitěžující okolností je, že spáchal trestný čin s rozmyslem.

Při úvaze o trestu vycházel soud z ustanovení § 37 a 39 tr. zákoníku a dospěl k závěru, že na obžalovaného nelze působit jiným trestem než nepodmíněným trestem odnětí svobody. Základním předpokladem podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody podle § 81 odst. 1 je odůvodněný závěr soudu, že k působení na pachatele, aby vedl řádný život, není třeba výkonu trestu odnětí svobody. Soud neshledal po provedeném dokazování, že by uložení alternativního trestu bylo dostačující, obžalovaný trestnou činností plánoval, předchozí odsouzení nemělo na obžalovaného žádný vliv. Samotné trestní řízení nemělo žádný vliv na obžalovaného, snažil se ho všemožným způsobem mařit. Kriticky se nepostavil ke své trestné činnosti a popírá ji, když soud přihlédl k chování obžalovaného po celou dobu trestního řízení. Ze všech těchto důvodů soud není přesvědčen, že by působením na obžalovaného pomocí alternativního trestu bylo dostatečné, dosavadní chování a jednání obžalovaného neskýtá záruku, že by vedl řádný život, že by se obdobného jednání vyvaroval a proto nelze v případě obžalovaného ukládat jiný druh trestu než trest spojený s přímým odnětím svobody. S ohledem na stupeň společenské nebezpečnosti jednání, motiv jednání, který byl výše uveden, věku obžalovaného a osobnosti obžalovaného pak trest uložil na dolní hranici zákonné trestní sazby ve výměře dvou let, který považuje soud za adekvátní spáchaným činům.

Obžalovaný byl ve výkonu trestu odnětí svobody, takže jsou splněny podmínky pro jeho zařazení k výkonu trestu do věznice s ostrahou. Proto podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku soud zařadil obžalovaného pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu uložil soud odkázal XXX na řízení ve věcech občanskoprávních, když údaje poškozeného byly skryté a bez odtajnění těchto údajů by byl výrok exekučně nevykonatelný.

P o u ě e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve

prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Pardubicích dne 8. 9. 2015

Mgr. Tomáš L i p e r t, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Daniela Špatenková